

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.III.30.386/2015/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Kiss László Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss László ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - a dr. Lévai Tamás (ügyvéd címe) ügyvéd által képviselt alperes neve (Cg.10-09-..., alperes címe) alperes ellen szerződések hatálytalanságának megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránti perében az Egri Törvényszék 2015. március 6. napján kelt 4.G.20.127/2014/23. számú ítélete ellen a felperes 26. sorszám alatt benyújtott és 29. sorszám alatt kiegészített fellebbezése alapján az alulírott napon - tárgyalás mellőzésével - tanácsülésen meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékhatalóság külön felhívására - 1 600 000 (Egymillió-hatszázezer) forint állam által előlegezett fellebbezési eljárási illetéket.

A felperes saját másodfokú perköltségét maga köteles viselni.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a B.M. „f.a.” (alperes címe, cégjegyzékszám: Cg.13-09-...) mint eladó, és az alperes mint vevő között a H. belterület ... helyrajzi szám alatti „üzem, udvar” megnevezésű, 3335 m² alapterületű ingatlanra B.-n, 2011. június 23-án írásba foglalt adásvételi szerződés, továbbá a 2011.június 23. napján szóban létrejött, a II.rendű alperes ... sorszámú számláján leszámlázott egyéb azonosító adatok nélküli A. targoncára, MH rakodógépre, plazmavágóra, kompresszorra, hídmérlegre, 2 db konténerre és selejt, működésképtelen bálázó gépre létrejött szerződés a felperessel szemben hatálytalan.

A bíróság az alperest annak túrására kötelezte, hogy a felperes ezekből a vagyontárgyakból a II.rendű alperes „f.a.”-val szemben fennálló, a 2008. március 17.

napján létrejött kölcsönszerződésen alapuló 25 000 000 Ft kölcsön és annak 2011. március 17. napjától számított havi 2% kamata iránti követelését kielégítse.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét ezt meghaladóan elutasította.

Az elsőfokú bíróság a felperes részére illetékfeljegyzési jogot engedélyezett, és a felperest 666 700 Ft, az alperest pedig 833 300 Ft állam által előlegezett kereseti eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság az alábbi tényállást állapította meg:

A B.M. Korlátolt Felelősségű Társaságot 1997. október 16. napján H., ... u. 21. szám alatti székhellyel jegyezték be a cégjegyzékbe. Törzstőkéje 1 000 000 Ft, alapító tagjai: F.J.-né és F.J. . Az ő tagsági jogviszonyuk megszűnését követően, a társaság tagja 2002. február 21. napjától 2007. szeptember 12. napjáig, F.L., F.J.-né fia. Ezen időponttól a társaság egyszemélyes tulajdonosa F.J.-né 2011. július 28. napjáig, amikor is a kft. üzletrészt O.L.Zs. ...-i lakosnak értékesítette.

Az alperesi társaságot 2009. január 29. napján jegyezték be a cégjegyzékbe, 500 000 Ft jegyzett tőkével. Tagjai: F.L. és F.L.-né 2011. január 25-ig, ezen időponttól kezdve a másik tag F.J. 2011. február 9. napjáig.

A felperes mint kölcsönadó és a Farkas Józsefné által képviselt II.rendű alperes mint kölcsönvevő között 2008. március 17. napján kölcsönszerződés jött létre, amellyel a felperes 25 000 000 Ft kölcsönt adott a B.M. Kft-nek 2011. március 17-i visszafizetési határidővel.

Ezt követően, 2009. március 17-én újabb kölcsönszerződést kötöttek 20 000 000 Ft kölcsön felperes általi szolgáltatására 2012. március 31-i visszafizetési határidővel.

A F.J.-né által képviselt II.rendű alperes mint eladó és a F.L. által képviselt alperes 2010. szeptember 23. napján írásba foglalt adásvételi szerződést kötött, amelyben az eladó eladta az alperes részére az ... forgalmi ... típusú teherautót, valamint az ... forgalmi rendszámú, ... alvázszámú ... típusú utánfutót.

A 2011. június 23-án B.-n írásba foglalt adásvételi szerződéssel a F.J.-né által képviselt II.rendű alperes eladta a F.L. által képviselt alperesnek a H. belterület ... helyrajzi szám alatt bejegyzett üzem, udvar megnevezésű, 3335 m² alapterületű, 26 600 000 Ft forgalmi értékű ingatlant 25 284 938 Ft vételárért, illetve újabb szóbeli adásvételi szerződéssel a II.rendű alperes eladta az alperesnek az ... számú számlán leszámlázott, azonosítószám nélküli A. targoncát, MH rakodógépet, plazmavágót, kompresszort, hídmérleget, 2 db konténert és selejt, működésképtelen bálázó gépet 2 062 500 Ft-ért.

Az Egri Törvényszék a 2011. december 19. napján jogerőre emelkedett végzésével a II.rendű alperes fizetéseképtelenségét megállapította, és a felszámolását elrendelte.

A felszámolási eljárás során a felperes a kölcsönszerződések alapján 67 500 000 Ft, nyilvántartásba vételi díj címén további 200 000 Ft hitelezői igénybejelentést tett, melyet a felszámoló 2012. február 24. napjával „f” kategóriában, mindösszesen 67 700 000 Ft összegben visszaigazolt.

Az elsőfokú bíróság rögzítette azt is, hogy a II.rendű alperes „f.a.” felszámolási eljárását az Egri Törvényszék egyszerűsített módon fejezte be, az adóst megszüntette, megállapítva azt, hogy vagyon hiányában nincs lehetőség a hitelezői igények kielégítésére. Megállapította azt is, hogy a bíróságnak (más folyamatban lévő perből) tudomása van

arról, hogy a felperes és a B.M. Kft között 2008. március 17., és a 2009. március 31. napján írásba foglalt kölcsönszerződés szerint a B.M. Kft-t a tőkeösszegen túl havi 2 %-os kamatfizetési kötelezettség is terhelte.

A felperes fenntartott keresetében kérte annak megállapítását, hogy a II.rendű alperes és az alperes között a H. belterület ... helyrajzi szám alatti ingatlanra létrejött adásvételi szerződés a felperessel szemben relatív hatálytalannak minősül, a régi Ptk. 203. § (1) és (2) bekezdései alapján.

Kérte, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy a ... tehergépjárműre, a ... típusú pótkocsira, az Albatros targoncára, az MH rakodógépre, plazmavágóra, kompresszorra, hídmérlegre, 2 db konténerre és bálázó gépre létrejött adásvételi szerződés a felperessel szemben relatív hatálytalannak minősülnek.

Kérte továbbá, hogy a törvényszék annak túrására kötelezze az I. rendű alperest, hogy a felperes követelését a B.M. Kft-nek a felé pénzkölcsön jogcímén fennálló tartozására tekintettel az érintett vagyonelemek terhére kielégíthesse.

Kérte az alperest perköltség viselésére kötelezni.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét részben találta megalapozottnak a régi Ptk. 203. § (1) és (2) bekezdése alapján. Megállapította, hogy a szerződés relatív hatálytalansága megállapításának előfeltétele, ha a jogosult és a kötelezett közötti jogviszonyból származó követelés az igény állapotába került, azaz bírói úton kikényszeríthető, tehát lejárt és peresíthető.

Ebből következően megalapozatlannak találta a 2010. szeptember 23. napján létrejött, a tehergépjárműre és a pótkocsira vonatkozó adásvételi szerződéssel kapcsolatos, illetve a 2009. március 31. napján kötött kölcsönszerződésből eredő igényeket, tekintettel arra, hogy a járművekre megkötött szerződést akkor kötötték, amikor a felperes kölcsönszerződése alapján fennálló igénye még nem járt le, nem volt bírói úton kikényszeríthető. A 2009. március 31. napján kötött kölcsönszerződés tekintetében pedig azt állapította meg, hogy annak lejáratát a szerződések megkötése utáni időpontra, 2012. március 31. napjára esett, így a felperesnek e szerződés alapján fennálló kölcsönkövetelése még nem volt lejárt, és bírói úton kikényszeríthető.

Az elsőfokú bíróság a 2008. március 17-én megkötött kölcsönszerződésbe foglalt követelésre vonatkozóan állapította meg a felperesi igény alaposságát azzal, hogy az alperes rosszhiszemű volt, az érintett szerződések megkötésekor az alperes ügyvezetője, Farkas László a II.rendű alperes ügyvezetőjével, édesanyjával, F.J.-nével kötötte meg ezeket a szerződéseket, így tudnia kellett arról, hogy az ingó- és ingatlan adásvételi szerződések a II.rendű alperes „f.a.” hitelezőinek a kielégítési alapját elvonják. Ez a két cég ügyvezetőjének rokoni kapcsolatából egyértelműen következik. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság a szerződések fedezetelvonó jellegét megállapította.

Az ítélet ellen az alperes és a felperes is fellebbezett, az alperes fellebbezését azonban az elsőfokú bíróság a 2015. április 8. napján kelt és 2015. május 8. napján jogerőre emelkedett 27. sorszámú végzésével hivatalból elutasította.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, a teljes felperesi kereseti kérelem teljesítését, és az alperes annak megfelelő marasztalását kérte.

A kiegészített fellebbezés indokolásában előadta, hogy a felperes a 2009. március 31. napján megkötött kölcsönszerződést - többszöri írásbeli felszólítást követően - a teljesítés elmaradására tekintettel 2011. május 30. napján kelt levelében (átvéve: 2011. május 31.) azonnali hatállyal felmondta. Ezzel a szerződés szerinti követelés teljes egészében lejárttá vált. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a peres iratanyagból egyértelműen megállapítható a kölcsönszerződés felmondására és hatályosulására vonatkozó tényt. A felmondásra tekintettel az elsőfokú ítélet szerint relatíve hatálytalanná vált szerződések a II.rendű alperes és az alperes között már azt követően jöttek létre, hogy a felperes ezt a kölcsönszerződést is felmondta, így az elsőfokú bíróság iratellenesen jutott arra a következtetésre, hogy a kölcsönszerződés alapján az adásvételi szerződések megkötésének időpontjában a felperes igénye még nem volt lejárt, peresíthető, bírói úton kikényszeríthető.

A felperes - a per főtárgya tekintetében benyújtott fellebbezésére figyelemmel - vitatta a feljegyzett illetéknek a peres felek közötti megosztását is.

Az alperes a felperes fellebbezésére írásban a fellebbezés elbírálásáig ellenkérelmet nem nyújtott be.

Az alperes joghatályos fellebbezést az őt marasztaló ítéleti rendelkezés ellen nem nyújtott be, illetve függetlenül attól, hogy a felperes a fellebbezésében az alperesnek a teljes kereseti kérelem szerinti marasztalását kérte, az állapítható meg, hogy a ... tehergépjárműre és a ... típusú pótkocsira megkötött adásvételi szerződés tekintetében az elsőfokú bíróság elutasító ítéleti rendelkezését nem támadta. Ebből eredően az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között (247. §) vizsgálta felül.

A peres felek - az ítéltáblának a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja szerinti felhívására - tárgyalás tartását nem kérték, erre figyelemmel az ítéltábla a felperes fellebbezését tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés alaptalan.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást annyival kérte kiegészíteni, hogy közte, valamint a II.rendű alperes között 2009. március 17. napján 20 000 000 Ft kölcsönösszegre létrejött kölcsönszerződést 2011. május 30. napján írásban felmondta, erre tekintettel ebből a szerződésből eredő követelése lejárttá, peresíthetővé, bírói úton kikényszeríthetővé vált.

Az iratok alapján az ítéltábla azt állapította meg, hogy a felperes jelen peres eljárásban a kölcsönszerződéseket sem csatolta, keresetleveléhez a II.rendű alperes "f.a." felszámolójának a 2012. február 24. napján kelt írásbeli nyilatkozatát csatolta, mellyel hitelezői igénye összesen 67 700 000 Ft összegben „f” kategóriába besorolásra, nyilvántartásba vételre került. Az iratok között rendelkezésre állt (4.G.20.249/2012/20/1. sorszám alatt) a II.rendű alperes eladó és az alperes mint vevő között 2011. június 23.

napján létrejött adásvételi szerződés. Egyébként az eljárásban értékelendő szerződéses megállapodások becsatolásra nem kerültek, így a felperes nem csatolta be azt az okiratot sem, mellyel állítása szerint 2011. május 30. napján írásban felmondta a 2009. március 17. napján létrejött kölcsönszerződést.

Ennek figyelembe vételével a felperes által kérték szerint a tényállás kiegészítésének nem volt helye.

A felperes a tényállás kiegészítésére irányuló kérelmére tekintettel vitatta az elsőfokú bíróságnak a jelen ügyben alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 203. § (1) bekezdése alapján kialakított jogi álláspontját, és azt adta elő, hogy a kölcsönszerződés felmondása folytán a követelése lejárt, peresíthető, bírói úton kikényszeríthető volt, erre figyelemmel a relatív hatálytalanságot ennek a kölcsönszerződésnek az alapján is meg kell állapítani.

A felperes egyéb vonatkozásban az elsőfokú bíróság jogi álláspontját nem tette vitatottá, tekintettel azonban arra, hogy a tényállás a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján a felperes kérelmének megfelelően nem volt kiegészíthető, így nem volt megállapítható az sem, hogy ebből a kölcsönszerződésből eredő felperesi igény a támadott szerződések megkötésekor lejárt, peresíthető, bírói úton kikényszeríthető volt.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét kizárólag a fellebbezési kérelem és az abban előterjesztett indokok alapján vizsgálta felül, és azt állapította meg, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a felperesi kérelemnek megfelelően nem volt kiegészíthető, a tényállás kiegészítése hiányában pedig eltérő jogkövetkeztetés levonásának sem volt helye.

Mindezek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett részét pedig a Pp. 253. § (2) bekezdés I. fordulata alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, az elsőfokú bíróság által a részére engedélyezett illetékfeljegyzési jogra tekintettel a 20 000 000 Ft-os másodfokú pertárgyérték alapulvételével a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az állam által előlegezett fellebbezési eljárási illetéket köteles megtéríteni, valamint saját másodfokú eljárási költségét (ügyvédi munkadíj) köteles viselni.

Az alperes a másodfokú eljárás során nem tett nyilatkozatot, így megtérítendő költségének felmerülését nem igazolta, erre tekintettel az ítélet táblának egyéb kérdésben határoznia nem kellett.

Debrecen, 2015. október 8.

. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Dr. Görög Attila sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitel  l:

Kiadó